DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 29sten SEPTEMBER, 1827. N. 39

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

EDICTALE CITATIE.

MET prealabel consent van Zyne Excellentie PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw en Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Naderlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen Vrouwe HELENA CORNELIA MULLER, Weduwe en Legitime Boedelhoudster van wylen haren Eheman den Edelen Heer JOHANNIS WILHELMUS GERHARDUS JUTTING, alhier abintestato overleden, als mede in kwaliteit als Moeder en Natuurlyke Voogdesse van hare minderjarige kinderen in gemeld Huwelyk verwekt, en hebbende ter behoorlyker tyd namens dezelve geobtineerd het Jus deliberandi in de paternale Nalatenschap voor zoo veel der kinderen aandeel aangaat, hierin zoo veel noodig als dienstig geassisteerd met den Weleerwaarden Heer J. MULLER, J. A. Z. Bedienaar des Goddelyken woords by de Protestantsche Gemeente alhier en de Edele Heeren J. N. C. JUTTING en I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, JR. als hare verkorene Gemagtigden; wyders nog den Weledelen Gestrenge Heer en Mr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, Raad Fiscaal dezer kolonie en den Weledelen Heer J. N. C. JUTTING voornoemd als Testamentaire Voogden over THEODORA SARA MARIA JUTTING verwekt in vorig Huwelyk by Vrouwe THEODORA PETRONELLA JOHANNA MARGARETHA ELSEVIER en wylen gemelden Edelen Heer JOHANNIS W. G. JUTTING, en in die kwaliteit mede hebbende geobtineerd voor hunne pupil het gemelde regt van beraad voor de vaderlyke Erfportie, caverende in deze de rato voor hunne absente mede voogden den Weled. Heer S. P. LABOUCHERE, te Amsterdam en den Weleerwaarden Heer S. G. PRINS, Bedienaar des Goddelyken woords te Chaam, cum anexis in Noord Braband; aan allen en eenen iegelyken zoo hier te lande als elders wonende adverteren dat de genen die vermeenen mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie, de zoodanigen alhier te lande wonende binnen den tyd van Acht Dagen en die elders wonende binnen den Tyd van Twaalf Maanden van heden afterekenen aan voornoemde Vrouwe en Edele Heeren, zoo in relatie als in kwaliteit voornoemd e komen op en aangeven ten einde gemelden Boedel tot finale likwiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Vrouwe en Weledele Heeren zoo in relatie als in kwaliteit voornoemd alle de genen die van des te doen in gebreken mogten blyven voor de Edele Achtbare Heeren Raden Commissarissen uit den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie dezes Eilands, de alhier te lande wonende tegen den 11den October dezes Jaars, en de zoodanigen elders wonende tegen de eerste Sessie in de maand September des jaars 1828, ten einde aldaar staande rolle hunne actie en pretentie met de behoorlyke verificatien van dien intebrengen, op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by default en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 18den September 1827.

Den 25sten dito voor de tweede maal.

(w. g.) LATTÉ, Sec.

Voor kopy konform,

(w. g.) LATTÉ, Sec.

Mengelingen.

Nadere berigten wegens den onderaardschen weg onder den Teems.

Eenige nieuwe berigten omtrent den onderaardschen weg, die thans onder den Teems gegraven wordt, zullen ongetwyfeld niet zonder belangstelling gelezen worden. Ik heb, gedurende myn verblyf te Londen, het voorregt genoten, in het Koninglyk Instituut den Heer Faraday te hooren, en dien ervaren' Krygsbouwkundige, voor eene talryke vergadering, een naauwkeurig verslag te hooren doen van al hetgeen men tot deze grootsche onderneming in het werk heeft gesteld; by welke gelegenheid hy zynen hoorders al het tot dusverre verrigte als aanschouwelyk voor oogen stelde door modellen en teekeningen, die byzonder fraai zyn uitgewerkt. Belangryk was het, het kontrast op te merken tusschen de belangstelling, ja zelfs de geestdrift, waarmede deze mededeelingen ontvangen werden, en de aanmerkelyke daling in de aktiën, welke een groot verlies veroorzaken voor degenen, die op deze onderneming gespeculeerd hebben, en van welke er velen in de vergadering tegenwoordig waren. Het scheen, dat het genoegen, om eenigermate deel te hebben in de uitvoering eener zoo belangryke onderneming, hun eene genoegzame vergoeding was voor het waarschynlyk verlies, hetwelk zy by dezelve zullen lyden.

De uitvinder dezer onderneming, de Heer Brunel, had het stoute denkbeeld opgevat, om op de plaats, waar de grond zoo diep was uitgegraven, als noodzakelyk was, om den wenteltrap te vormen, een' toren te bouwen op den grond zelven, en die trapswyze den bodem moest drukken, tot dat dezelve tot de vereischte diepte van veertig voet was ingezakt. Men weet, dat deze onderneming, tegen alle verwachting, gelukt is. De toren, van baksteen gebouwd. had veertig voet hoogte; het gewigt van het geheele gevaarte bedroeg twee duizend ton (vier millioenen ponden); men schraagde denzelven, by afwisseling, met steunpylers, hield, binnen den omtrek van den ringmuur, niet op met graven, en deed den toren op die wyze allengskens nederzakken ter hoogte van drieëndertig voet. Toen stond hy onwrikbaar, en moest men de aarde van onderen uitdelven en een' muur optrekken. Men merkte op, dat, toen de toren door eene laag nat zand heen drong, de drukking het water naar alle zyden in fonteinen deed uitspringen. Dit water werd in een' bak vergaderd en weggedragen, en het binnenste gedeelte van den toren bleef geheel droog. Het was opmerkelyk, dat de bak vervuld was met waterstof-gaz en met verzuurd koolstofzuur gaz. De toren zakte, by elken schok, omtrent twee of drie duim; maar, terwyl men zich aan het werk bevond en de grond minder tegenstand bood, zakte hy plotseling tien duim, hetgeen eene beweging of schokking van den grond veroorzaakte, die de aangrenzende gebouwen deed schudden, alsof het eene aardbeving geweest ware. Om den muur van den toren te openen en de deur tot het onderaardsch gewelf te maken, moest men zesendertig en een half voet op vierentwintig en een half wegnemen; het metselwerk was zoo stevig, dat de toren er niets door leed.

De yzeren lyst, die strekken moet tot de uitgraving der galery, is bekend. Dat gevaarte heeft een gewigt van tachtig ton (160,000 pond), en de geheele drukking van den grond en van het water, welke hetzelve heeft te dragen, is 700 pond op elken vierkanten duim, of 60,000 pond over het geheel. Dat gewigt wordt geschraagd door pilaren, terwyl men de lyst verplaatst, hetgeen de werkzaamheid verligt en bespoedigt. Men graaft nu negen duim gronds in plaats van zes, alvorens den muur te bouwen. De werklieden hebben thans eene laag gruiszand van vyftien voet moeten doorarbeiden; daarop werd de pomp noodzakelyk, om het water te lozen, en men konde de stutten slechts één voor één wegnemen. Nu kwam men aan de klei, en vond alles weder droog. Op de 1300 voet volle lengte, die de galery ongeveer zal beslaan, zyn er reeds byna twee honderd gegraven. Elk voet vereischt, dat men veertig ton (80,000 pond) gronds wegneme; en, ondanks den onvermoeiden yver, waarmede men het werk voortzet, kan men er slechts honderd ton elken dag uithalen. In hetzelfde tydsverloop gebruikt men tot den buitenmuur zeventien ton of zeventien duizend baksteenen.

Lykstaatsie en begravenis van de Vryheid der Drukpers te Parys.

In den loop der maand January zal alhier plaats hebben eene gedenkwaardige plegtigheid, van welke wy ons haasten by voorraad het programma mede te deelen.

De lykstaatsie van wylen de zeer doorluchtige en zeer betreurenswaardige Dame *Vryheid der Drukpers*, zal uitgaan van de plaatse haars overlydens, en wel in den schemeravond.

De trein zal in de volgende orde optrekken:

Vier Wapenherauten, in *Spaansche, Oostenrykscke, Russische* en *Turksche* kleederdragt.

Het Standbeeld van *Machiavel*, gedragen door leden der *Jezuitsche* broederschap in korte tabbaarden.

Zinnebeeldige dans van vier Ridders van den ouden tyd, dragende de leenroerige banier, met welke men tegen de *Albigensen* ten stryde toog.

Geneesheeren, die, de Dame Vryheid behandelende gelyk de Losbandigheid, haar *ad patres* hebben gezonden, door haar doodelyke giften van boetemelk, ter waarde van 5000 tot 20,000 francs, toe te dienen. Zy zullen in krulparuiken zyn gehuld; terwyl de leerlingen van hunne school rondom hen, even als in de Ceremonie van den *Ingebeelden zieke* van *Molière*, zullen zingen: *Bene, bene, etc.*

De Republiek der Letteren in den zwaren rouw, met *pleureuses*.

De Poëzy, de Rhetorica, de Logica en de Welsprekendheid, beladen met ketenen, en bestemd om met de overledene te worden begraven

De Sarcophaag, omringd met fakkels van *Loyola*, en getrokken door vier *Arragonsche* muilezels.

Op een zwart kussen, achter de lykkoets, de Geboorteakte van Dame Vryheid, gestorven na eene pynlyke worsteling van omtrent drie jaren.

De Schryvers, Drukkers en Boekverkoopers, twee aan twee, in het gewaad der Armoede, en de hand links en regts uitstrekkende.

Achter hen de volstrekte Oppermagt en de Vooroordeelen, uit het graf verrezen, en palmtakken der zegepraal vasthoudende.

Het *servum pecus* van vreugde schreyende, en liederen uitgalmende rondom eene banier, op welke deze woorden van *Figaro* zullen geschreven zyn: *Vryheid om alles te schryven, mits men niet spreke van dit en van dat en van dien en van dezen.* De banier zal zoo hoog zyn als de kolom van het plein *Vendôme*, ten einde alle de uitzonderingen daarop kunnen vermeld worden.

Het *Requiescat in pace* zal aangeheven worden in groot koor door alle de aanwezigen.

Een sterk piket Gendarmerie zal den optogt sluiten, om de orde te handhaven.

Sluiting van den Tempel der Muzen; alsmede van alle de Schouwburgen, uitgezonderd de Koorddansers en de *Chinesche* Schimmen.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal brengt by deze ter kennisse van de belanghebbenden dat het gedisponeerde by art. 22 van het Reglement op den impost van het klein Zegel dd. 23sten Augustus 1820, aanvang nemende met pmo. October aanstaande op deszelfs Bureau *letterlyk* zal worden geobserveerd, en dat ten einde alle voorwendsels of uitvlugten vóór te komen, de betaling van Drankpermitten zal moeten geschieden met of uiterlyk den 10den der loopende maand, zullende op den 13den daaraanvolgende (Zon en Feest dagen daaronder niet begrepen, want als dan een dag later) worden gevaceerd tot afgifte van zodanige verzochte en betaalde permitten, terwyl de geenen welke in gebreke mogte blyven, dezelven als dan af te halen, zich zelven de schade deswegens zullen te wyten hebben; en wordt verder bekend gemaakt dat geene aangifte zonder dadelyke betaling van het Zegel en *Leges* zal worden aangenomen, of eenig uitstel verleend.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Curaçao den 21sten September 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 28sten September 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, Wisselbrieven verkoopen voor Militaire Tractementen en Soldyen, ten bedrage van ongeveer ƒ6000:00: aan de genen die het voordeeligste aanbod voor het Gouvernement zullen hebben gedaan, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voornoemd, op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien te s'Gravenhage op twee maanden nazigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 2den October d. j. vóór twaalf uren kunnen geschieden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 28sten September 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c., zal de Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minst inschryvenden verleenen de leverancie van het benoodigde Gezouten Spek, ten behoeve van het Garnizoen te leveren aan het Ryks Magazyn, tot dat er toevoer van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt.

De Billetten van inschryving daarvoor zullen tot uiterlyk aanstaanden Dingsdag den 2den October d. j. vóór twaalf uren, ten Raad Contrarolleurs Kantore kunnen ingeleverd worden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 28sten September 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

DE ondergeteekende als daartoe door Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, geauthoriseerd, zal met den minst inschryvende kontrakteren de huur, voor den tyd van een Jaar, van een Kok voor den dienst van het Militaire Hospitaal. Tot dat einde vervoege men zich met beslotene biljetten by

Den Directeur van gemeld Hospitaal,
J. GROESBEEK,
Chir. Majr.

Den 28sten September 1827.

BEKENDMAKING.

DE Weduwe van wylen den Weledelen Heer J. W. G. JUTTING, geassisteerd door hare gevolmagtigden, benevens de Voogden van het minderjarige voorkind presenteren om op Dingsdag den 16den October d. j. en volgende dagen, by Publicke Opveiling te verkoopen:

Eene Tuin voorheen genaamd Starckenborgh thans Valentyn, met deszelfs Huizinge, Getimmerte, Slaven, &c. gelegen in de Midden Divisie dezes Eilands; benevens den verderen inboedel van den overledenen, en nagelatene pakhuisgoederen; zullende de Tuin 6 dagen en de inboedel, aan de Klip van Mevrouw de Weduwe H. Basden, twee dagen voor den verkoop dag te zien zyn, op welken, de condition nader zullen worden bekend gemaakt.

Den 28sten September 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

C W Zeppenfeldt	J M Galasaga
S Bulte	G Geraldino
Martina demay	A Hernandes
J H Ravo	Willemina Debrot
Wed. H W Bothendriks.	F Henriquez
Wed. Pieter Verhelst	A Moreno Henriquez.
Veliz	F Jordan Acevedo
L J de Escalona	J M Schiclik
G Machoro	J A Lakers
J C Jutting	J B Calvo

Curaçao, den 28sten September 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

22.	golet Golden Age, Nones,	PuertoCabello
24.	—— Maria Carolina, Marconnier,	La Guayra
25.	galjt. Louisa Margaritha, Möller,	Maracaybo
	brik Phebe, Lindsay,	Martinique
26.	golet Saturnina, Peres,	Coro
28.	bark Dandy, Delima,	dito

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

22.	golet Palatina Adelaida, Allis,
24.	bark Drie Gebroeders, Oduber,
27.	—— La Maria, Quant,
	golet Dos Amigos, Caravallo,
28.	bark Eendragt, Wever,

Verleden Zaturdag morgen den 22sten dezer is Z. M.'s Brik Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys, naar Bonayre vertrokken, hebbende aanboord de Heeren Bergraad Stift en Wirtsz. Wy vernemen, dat de Panter van daar op eenen kruistogt zal vertrekken.

Sedert onze laatste hebben wy eenige nieuwspapieren van Caracas en Maracaybo ontvangen, waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben.

De Groote Conventie van Colombia zal op den 2den Maart 1828, te Ocaña vergaderen; en intusschen zullen de Constitutie en de wetten van Colombia in hare volle kracht blyven, tot dat er door de Conventie de noodige veranderingen en hervormingen gedaan worden. Nu zal men moeten wachten tot dat de Conventie plaats heeft om iets met zekerheid over den toekomstigen toestand van Colombia te zeggen. Volgens het uittreksel van een brief van La Guayra, vreest men er de uitbarsting eener revolutie; en men vermoedt de oorzaak te bevroeden in de keus der gedeputeerden welke naar de Groote Vergadering zullen moeten vertrekken. Het schynt dat men zelfs het voornemen der Groote Nationale Conventie wantrouwt.

UITTREKSEL UIT '*EL COLIBRI*'.

Caracas, 19den September.

Lima.—Het kongres van Peru heeft op den 4den Juny laatstleden zitting gehouden. In de zitting van den 9den is benoemd geworden tot President der Republiek, de Generaal La Mar, en tot Vice President de Heer Salazar y Baquyano, gewezen Markies van Vista Florida.

Chile.—De President van Chile, Freyre, heeft zyn ontslag verzocht en dien op den 5den Mei van het Kongres verkregen; en de Vice President, de Generaal Pinto, heeft zich met het gouvernement belast.

Buenos Ayres.—De inwendige onlusten van Rio-de-la-Plata zyn nog niet tot bedaren gebragt en worden aller schandelykst voortgezet.

Bolivia.—De generaal Sucre, had Bolivia verlaten, latende het gezag aan het kongres over, hetwelk reeds buitengewoon vergaderd is. De nieuwspapieren beginnen te spreken over kandidaten voor het Presidentschap, en hebben reeds den Boliviaanschen Generaal Urdiminea als zulks voorgesteld.

Brazilie.—Naar luid van eenen geloofwaardigen brief, gedagteekend den 5den Augustus ll., is de keizer opgetogen van Rio Janeiro met 4000 man versterkingen ten gevolge des neerlaags geleden door zyn leger in de Provintie Rio Grande.

Mexiko.—Het volgende is uittreksel van een particulieren brief:—" Onze bevolking is zeer verminderd sedert de ontruiming van San Juan de Ulloa. Zeer groot is het getal der genen die zich te Vera Cruz gaan nederzetten; en men werkt onvermoeid om deze stad weder optebouwen. De vreemdelingen hebben gedurende den oorlog veel erven gekocht; en dit is geen slechte handel. Het Kongres van Tacubaya is van zoo weinig belang, dat het weinig of niet de aandacht der Mexikanen tot zich trekt; als nog heeft het niets uitgevoerd; en het is zeer mogelyk dat het tot het tydstip van deszelfs ontbinding nadert, zonder met dat van deszelfs werkzaamheden te hebben begonnen. Ons afgezant Michelena die deze bestemming verkozen had, alleenlyk om de geruchten welke hem heerschzugtige inzigten toeschreven, tot zwygen te brengen, is naar dezelfde mate onwerkzaam, als hy onvermoeid geweest is gedurende zyn gezantschap te Londen. Ik heb U reeds in mynen voorgaanden brief gemeld dat het Kongres de oude titels van Castilla afgeschaft had; deze maatregel is ten uitvoer gebragt geworden tot groot misnoegen van velen. Er zyn nog menschen die zich binnens huis, *Graaf* en *Markies* laten noemen. Ons gouvernement heeft met dat der Vereenigde Staten eenige onderhandelingen gehad over de door dit laatste aan Havanna gegevene voorkeur.

LONDEN, July 13.

Er zÿn berigten uit Weenen ontvangen, loopende tot den 3den dezer. Het Oostenrÿksche gouvernement is in het geheel niets veranderd in deszelfs staatkunde ten opzigte van Griekenland; zoo wordt men in het geloof versterkt, dat er ernstige ongenoegens zullen plaats grÿpen over dit onderwerp, tusschen de verbondene mogenheden.

De berigten uit Buenos Aÿres loopen tot den 21sten April en behelzen eenige bÿzonderheden betrekkelÿk tot de verdere overwinningen, behaald door de Republikeinen over de door Don Pedro tegen hen uitgezondene krÿgsmagt. Een Braziliaansch eskader is, zoo het schÿnt, geheel verslagen; van vier oorlogschepen, met 654 man, is er slechts eene korvet ontkomen van in de handen der Buenos Aÿreanen te vallen. Dit gevecht had op den 7den Maart plaats. Het blÿkt dat admiraal Brown op denzelfden dag met 4 vaartuigen werd aangevallen door 21 vÿandelÿke schepen. Na een lang en hevig gevecht werden er 2 schepen van den Admiraal in den grond geschoten; Admiraal Brown raakte gewond en kapitein Drummond van de Independence en een luitenant sneuvelden.

Het Bulletin van het leger beschrÿft de wÿze waarop het gevecht van Huzaingo gevolgd werd door de Republikeinen; en men meldt dat al de keizerlÿke magazÿnen, voorzien met twee jaren levensmiddelen voor drie maal zoo veel manschappen, als er ooit op de legerplaats verschenen waren, geheel vernield.

Het volgende is uittreksel van eenen brief gedagteekend Vera Cruz, den 5den Mei:—" Z. M.'s schip Primrose, zal op den 7den dezer over Havanna naar Engeland vertrekken. De Heer Ward, Z. M.'s gewezene Charge d'Affaires in Mexiko en de Heer Rocafuerte gaan in hetzelve; hetzelve heeft aan boord voor rekening van het gouvernement 500,000 pattienjes, en voor rekening van eenige kooplieden 350,000 pattienjes.

July 16.

Een gerucht is in deze stad in omloop dat de Pacha van Egÿpte zich onafhankelÿk van de Porte verklaard heeft.—*Globe.*

Brieven van Madrid, melden dat Ferdinand misnoegd is jegens den Paus wegens eene door dezen gedane benoeming van Bisschoppen voor de Zuid Amerikaansche Staten; hÿ zegt dat zulks een inbreuk is op het koncordaat en op zÿne regten en souvereiniteit.

Een brief uit Parÿs meldt dat de gecombineerde vloot van Rusland, Frankrÿk en Engeland, welke binnen korten tÿd in de Middelandsche Zee zal verschÿnen, zal bestaan in 39 oorlog schepen; en dat het te geven aandeel van elke mogenheid, in schepen, geschut en manschappen, zoo veel mogelÿk, gelÿk zal zÿn.

De *Algemeine Zeitung* en nieuwspapieren van Frankfort zÿn tot den 2den dezer ontvangen geworden. Zÿ berigten dat er eindelÿk een beslissend antwoord gegeven is door den Reis Effendi, in de vorm van eene verklaring, op de aanzoeken gedaan door de vreemde ambassadeurs te Konstantinopolen, ten gunste van de Grieken, waarin zÿne vorige mondelÿksche antwoorden herhaald en zÿ verwezen worden tot de besluiten genomen door het kongres van Verona, waarin, zoo men zegt, de geallieerde mogenheden zich verbonden hebben niet te bemoeÿen met de aangelegenheden van Griekenland. Men voegt hierbÿ:—Het is aanmerkingswaardig dat de Porte, niettegenstaande dit, schÿnt genegen te zÿn toe te geven aan de vorderingen van Rusland betrekkelÿk de voorafgaande bepaling van het traktaat van Akerman; hetwelke bewezen wordt door verscheidene daadzaken. De omstandigheid gaf reden te hopen dat de Porte zich zal laten overreden om in de bewuste voorstellen toetestemmen. Het is echter niet onwaarschÿnelÿk, dat de gebeurtenissen vóór Athene en de tÿding der overgave van de Acropolis eenigzins toegebragt hebben aan deze verwerping, schoon het zeer bezwaarlÿk was te verwachten dat de Divan zou toestemmen in de voorstellen, welke in vele opzigten, schadelÿker voor de Porte zouden geweest zÿn, dan eene standvastige weigering.

Er zÿn berigten van de Turksche grenzen ontvangen, welke behelzen dat de Pachas van Widden, Radschnell, Silistria en Belgrade bevelen van Konstantinopel ontvangen hebben, om hunne troepen, zoo wel ruitery als voetvolk volgens het Europesche stelsel te organiseren; en deze troepen zullen tegen het midden van deze maand moeten vergaderen in de ommestreken van Adrianopel, om daarna, na gelang der omstandigheden, naar Konstantinopolen en naar de Vorstendommen van Moldavia en Wallachia te vertrekken.

Men houdt nog aan met uitrusten en zenden van troepen naar het toneel van oorlog in Attica; en daar, gelÿk men zegt, een nieuwe Firman is afgevaardigd geworden naar Azie om den marsch van eenige afdeelingen troepen, naar Europa te verhaasten, zoo is het klaarblÿkelÿk dat de Porte de hoop voedt van buiten het geval van eene bemiddeling te zÿn, door eene spoedige onderwerping der Insurgenten.

July 18.

De *Florence Gazette* meldt naar luid van een uittreksel uit eenen brief van Konstantinopolen, van den 30sten Mei dat het Turksche gouvernement twee personen ter dood heeft laten brengen om dat zÿ

met minachting gesproken hebben, van de mogenheden, welke zich der zaak van Griekenland aangetrokken hebben.

Munich, 9den Juny.—Wy hebben eindelyk tydingen van onze landgenooten in Griekenland ontvangen. Verscheidene hunner brieven zyn van Egina, den 16den Mei; hiermede wordt een einde gesteld aan de geruchten welke alhier het publiek verontrust hebben, aangezien wy wegens het gevecht voorgevallen te Kaap Kolias berigten hebben. Zy waren niet tegenwoordig by die ongelukkige gebeurtenis. De luitenant kolonel Heidegger werd te Egina aangehouden wegens de distributie van levensmiddelen en krygsbehoeften voor het leger en de zeemagten kon den avond vóór het gevecht geen boot bekomen om hem naar zyne wapenbroeders te Attica te voeren; en den volgenden dag ontvingen zy de tyding van het ongelukkige voorval waarin 1000 Grieken op het slagveld bleven en 600 krygsgevangenen gemaakt werden.—De Seraskier deed dezen in het lot hunner krygskameraden deelen. Hy liet hen de handen binden en by opvolging één voor één in zyne tegenwoordigheid onthoofden. Hetzelfde lot viel ten deel aan een groot getal Duitsche, Fransche en Zwitzersche officieren, die in zyne handen gevallen waren. Een officier, een Corsikaan van geboorte en beroemd wegens zyne dapperheid, spoog in het aangezigt van den Turk die hem het hoofd kwam afhouwen. Een der ontvangene brieven meldt als de hoofdoorzaak van den neerlaag der Grieken, de onvoorzigtigheid waarmede zy voortgerukt waren, geloovende dat de Turken van hunne aankomst niets af wisten. Op deze wyze geraakten zy in den strik en vonden zich onvoorziens aangevallen door de Turksche ruitery, die in hunne flank zich achter de rotsen en olyfboomen verscholen hadden.

De oorlog tusschen Rusland en Persien werd nog voortgezet. De Russen belegerden de Persische vesting Erivan.

Verhaal der gruwelen, op Scio door de Turken aangerigt.

Het eiland Scio levert een zonderling gezigt op. Niet zeer ver van het strand is eene steille, barre rotsketen van eene purperachtig roode kleur; zy bevat eene uitgestrektheid van zes tot acht mylen, en belet het gezigt op het binnengedeelte des eilands. De ruimte tusschen die rotsen en de zee bevat vele schoone tuinen en buitenverblyven, die rondom de stad een groen amphitheater opleveren.

De reizigers gaven aan dit eiland, uithoofde van deszelfs zacht klimaat, den overvloed van vruchten, dien het opleverde, de schoonheid van deszelfs vrouwen, en het beminnelyke en gastvry karakter der inwoners, de voorkeur boven de andere eilanden van Griekenland. Wy naderden hetzelve. Des avonds, toen de zon hare laatste stralen schoot op de toppen der bergen en de bevallige landschappen, aan derzelver voet gelegen, verspreidde zich de Grieksche bevolking langs den oever, of in de naburige boschjes, en een zwerm jonge schoonheden, die door haar innemend gelaat en bevallige houding onze aandacht tot zich trokken, verhoogde niet weinig het bekoorlyke van dit tafereel.

Onmiddelyk na onze aankomst begaven wy ons naar den Consul: het was een Scioot; hy ontving ons zeer minzaam, en stelde ons voor aan zyne echtgenoote en dochter; hare kleeding was zeer eenvoudig; zy boden ons vruchten, confituren en koffy aan. Daar het ongemeen warm was, smaakten ons de oranjeappelen en watermeloenen, die ons werden voorgediend, uitnemend lekker:—

Staande ons verblyf op het eiland werden wy getuigen van de verschrikkelyke tooneelen, die hetzelve verwoestten. De ongelukkige Scioten waren van alle de Grieken de meest verwyfde en twyfelmoedigste. De kooplieden leefden, over het algemeen, in groote weelde; velen hunner hadden het prachtigst huisraad. Sedert het begin van den opstand hadden zy zich volkomen onzydig gehouden. Zy waren ongevoelig gebleven voor de gebeden en bedreigingen hunner landgenooten, en hadden geweigerd zich voor eenige party te verklaren, uit vrees van zich de wraak der Turken op den hals te halen. Ook waren zy nooit vervaard geworden door de Ottomannische vloten; toen, ongelukkigerwyze, een Grieksch bevelhebber op het eiland landde met verscheidene vaartuigen en landingstroepen, en op het fort aanrukte, het welk door het Turksche garnizoen bewaakt werd. De Scioten meenden, dat thans het uur hunner vryheid geslagen was. Hunne moedeloosheid werd eensklaps door eene sterke geestdrift vervangen; zy liepen te wapen, en schaarden zich onder de banier der landingstroepen; de vesting werd ingenomen, en hare bezetting, te gelyk met de door het eiland verstrooide Turken, over de kling gejaagd. Maar weldra vertoont zich de Ottomannische vloot in de haven. De Grieksche troepen, die uit Samos gekomen waren, te gering in getale om zich met den vyand te meten, begeven zich ylings naar hunne schepen, en laten de eilanders van Scio aan hun verschrikkelyk lot over. Het volk alleen had zich voor de party der Samiërs verklaard; de Overheden en voornaamste kooplieden des eilands begeven zich op het schip van den Kapudan Pacha, pleglig hunne onschuld en hunne blinde onderwerping aan de Porte bezwerende. De Admiraal ontvangt hen op de vriendelykste wyze; belooft hun, al het gebeurde te zullen vergeten, en vergunt hun, met hem koffy en *sorbet* te drinken. Verfoeyelyke trouwloosheid! . . .—Naauwelyks zyn de zes duizend Turken, die de krygsmagt van den Pacha uitmaakten, ontscheept, of hy geeft hun het sein tot den aanval. Welk hart zou niet bloeden by het lezen der gruwelen, die ik thans beschryven zal, en ten deele uit den mond der Scioten heb vernomen, die der algemeene slagtinge nog ontkwamen. Door het onophoudelyke moorden vermoeid, staken de Turken hunne sabels en *athagans* in de scheede, en, op het strand gezeten, rookten zy hunne pyp, dronken hunne koffy, spraken bedaard met elkander, of legden zich tot slapen; en, wanneer zy een weinig uitgerust hadden, stonden zy weder op, om, zonder mededoogen, elk levend wezen, dat zich aan hen vertoonde, te vermoorden. De jonge vrouwen, de roem van Scio, wegens hare levendige en innemende schoonheid, en die in hare sekse een' genoegzamen waarborg hadden behooren te vinden tegen zulk een' gruwzamen dood, vielen levenloos voor de voeten harer moeders neder. Te vergeefs trachten zy zich door de vlugt te redden; eene barbaarsche hand greep haar by de lange haarvlechten, sleepte haar door het stof, en bragt haar, op de onmenschste wyze, ter dood. Verwarde jammer-en doodkreten vermengden zich met het woest geschreeuw: "Mahomed! wraak!" Hier zag men de Grieken voor hunne beulen geknield; ginds vlugtten zy in doodelyken angst, en de Turken achtervolgden hen, met de sabel in de vuist. De nacht bood zelfs den slagtoffers geene verpoozing of uitkomst aan. Hoe zouden zy vlugten, of zich verbergen, daar de maan helder scheen, en het strand, de stad en de omliggende boomgaarden verlichtte? Het gejammer der ouders over hunne onteerde en zieltogende dochters; de weeklagten der ongelukkigen, die, binnen weinige uren, ter dood zouden gebragt worden; het gekerm der weezen en weduwen, uitgestrekt op de afgemartelde lyken van een vader en echtgenoot, klommen ten hemel, te midden van de verwenschingen tegen de moordenaars. Maar die weeklagten over de gestorvenen werden weldra gestoord door het gekletter der wapenen en door de *houra's* der Turksche soldaten. "Weg! weg met de Grieken! met den vyand van den Profeet! *Allah! el Allah!*" De Kapudan Pacha zette hen, te midden van de bloeddorstige handlangers der wreedheid, tot de slagting aan, onder het zwaayen met zyne sabel. De huizen en de tuinen waren bezaaid met lyken. Onder de oranjeboomen, aan den rand der fonteinen, op de ryke tapyten, op de marmeren vloeren, in het binnenste hunner afgezonderde verblyven zelfs lagen de lyken der kinderen, der vrouwen, der grysaards, onder elkander vermengd. Gedurende twee dagen, zoo lang er nog offers te slagten overbleven, bleven de lyken onbegraven liggen op de plaats, waar zy gevallen waren. Eindelyk, toen de helsche slagting volbragt was, hoopte men de lyken, zonder onderscheid van kunne en rang, in diepe kuilen, die tot begraafplaatsen strekten, op elkander.

Twintigduizend inwoners vielen by deze gelegenheid als slagtoffers! Sommigen hadden nog het geluk gehad, eene wykplaats te vinden op de bergen; anderen was het gelukt, zich aan boord der schepen of vaartuigen, die zy aan de kust ontdekten, aan een' wissen dood te ontrukken. Ik heb verscheidene dier ongelukkigen eene schuilplaats zien zoeken; bleek, vervallen, wanhopig, vertoonde haar gelaat het beeld der diepste ellende: het waren jonge meisjes te voet, uitgeput door hitte en vermoeidheid; met veel inspanning trachtten zy paarden te volgen, die beladen waren met zieken en gekwetsten: het waren moeders, die afgemat nederzegen onder den kostbaren last van kinderen, welke zy aan het verschrikkelyk lot, dat hare echtgenooten had getroffen, nog ontrukt hadden. Eene derzelven, die tot een der eerste huizen van Scio behoorde, verhaalde my, snikkende, den dood van alle hare zonen; zy waren *vyf* in getal, en allen van de grootste verwachting. Ik heb meisjes van Scio gezien, die voor altyd uit haar geliefd vaderland verbannen waren, geheel verwelkt vóór den tyd, met een verwilderd gelaat en in bestendigen doodsangst omdolende in een vreemd land, zoekende in verren lande hare betrekkingen, welke zy nooit zouden wedervinden!

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

De Predikant en de Geneesheer.

Een Predikant eens des morgens bezig zynde met het beplanten van zyn tuintje, zag eenen Geneesheer zich met de grootste naanwkeurigheid in de kruidkunde oefenen. Na elkanderen onderling begroet te hebben, vroeg de Predikant, waarom hy zyne zakken zoo vol van nietswaardige groente stopte, waarop deze antwoordde: myne studie is de geneeskunde, en myn pligt het ligchamelyke welzyn des menschdoms te onderhouden,—het zy door welke middelen, of hoe nietswaardig zy ook aan anderen mogen schynen, doet niets ter zake—want dewyl het vermogen der Apostelen om door de kracht Gods zieken te genezen, van hunne opvolgers geheel en al verdwenen is—causa tamen me fugit—heeft men deze zorg alleen aan dienstvaardige Geneesheeren opgedragen. Ha! ha! hernam hierop de Hoogleeraar: ga voort, want ik zie, dat ik gedurig door het spreekwoord—ne sutor supra crepidam—bestraft word.

At the moment of putting our paper to press, we received the Law, sanctioned for assembling the Grand Convention of Colombia, the project of which will be found in our colums.

LAW.

HAVING DECREED:

Art. 1. Although in the ordinary and regular course of circumstances the continuation of the Constitution for ten or more years, declared in its article 191, would have been necessary for the Congress to convoke the assembling of the Grand Convention of Colombia, nevertheless in the critical circumstances in which the Republic now finds herself, the already acquired experience is sufficient to dispense with the article above cited.

Art. 2. (The same as the 2d article of the project of law to which we refer our readers.)

Art. 3. The Constitution of Colombia shall continue in full and punctual exercise until an alteration or reform be made in it by the Grand Convention; and the same observance of the laws shall continue until they be lawfully annulled by the correspondent authorities.

Art. 4. (The same as article 3d of the project.)

Bogota the 3d August 1827.—17.

The Vice President of the Senate, *Jeronimo Torres.*—The President of the Chamber of the Representatives, *José Maria Ortega.*—The Secretary of the Senate, *Luis Vargas Tejada.*—The Deputy Secretary of the Chamber of the Representatives, *Manuel Bernardo Alvares.*

Palace of the Government in Bogota, the 7th of August 1827.—17.

FRANCISCO DE P. SANTANDER.

By His Excellency the Vice President of the Republic charged with the Executive Power,

The Secretary of State,

JOSÉ M. RESTREPO.

Extract of a letter dated La Guayra, the 19th inst.

The tempest is raging in such a manner that the skies are covered with thunderbolts and flashes of lightnings, confounding the most audacious and resolute. An explosion is soon expected to take place, and judicious thinkers believe the result will be in favor of liberty.—From unequivocal symtoms revolution appears really unavoidable; but the perception of these are not as yet alike discernable to all, and perhaps should not at present be made matters of general notoriety.

The Grand Convention is to take place in Ocaña on the 2d of March next according to the decree of the Congres already sanctioned. We expect to know the number of delegates and their regulations.

The accounts from the south or Guayaquil are of a pacifick nature; there the Constitution and laws of Colombia prevail. In the east, we are sorry to say, disturbances exist, which have been incited by imprudence. General Bolivar is said to have made a new renunciation, which is to be the precursor of the perfection of every thing; for with such self conceited authorities liberty can never be consolidated; and his exemple will or shall be a precedent for his collegues.

EXTRACT FROM '*EL IMPARCIAL.*'

Maracaybo, September 6, 1827.

PROJECT OF LAW.

The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.

CONSIDERING :

1. That when the Constituent Congress declared in the article 191 of the Constitution that after a continuation of ten or more years at such time to convoke by the Congres a Grand Convention of Colombia, authorized for to examine or reform the Constitution in its totality, it was merely to indicate a period which in their conception was necessary to discover by experience its advantages or defects.

2. But from the abondance and collision of political circumstances which have taken place in the Republic, they have already received those lessons of experience, which the Congres thought ten years necessary to be acquired, seeing that public opinion had been divided on the convenience of the present institutions, elections have been held for reform, great agitations have been manifested with symtoms of discord and disturbances of the public order, the power of the laws and the administration of the Government have been rendered ineffectual in attempting to re-establish and consololidate it; and the result is that the progres of the Constitution and the public administrations is suffering obstructions and even detention and requiring with urgency the attention of Congres.

3. That under these circumstances it is not to be presumed that the intention of the Congres is to accumulate evils upon evils until such aggravations endanger the liberty, integrity, tranquility and the union of the Republic, for no other object but to complete the experience of ten years; availing themselves of that which is conceded by the article 189 of the constitution, they have resolved to decree and

DO HEREBY DECREE :

1. That Congres has the power to convoke the Grand Convention of Colombia before the year 1831.

2. Consequently convokes the assembling of that Convention in the city of Ocaña, on the 2d of March 1828, previously declaring that if necessity exist of examining or reforming the Constitution the Convention shall proceed to revise, reform and establish the same accordingly.

3. By a separate decree the Congress is to determine the number of deputies to be sent by each province in the manner and form of electing them.

Bogota the 25th of July 1827.—17.

The Vice President of the Senate, Jeronimo Torres—The Vice President of the Chamber of the Representatives, Mariano de Talabera—The Secretary of the Senate,—Luis Vargas Tejada—The Deputy Secretary of the Chamber of the Representatives, Manuel Bernardo Alvares.

Bogota the 27th of July 1827.—17.

Veto. Francisco de Paula Santander—The Secretary of Home Department, José Manuel Restrepo.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JULY 13.

CAPITULATION OF ATHENS.

(From the Hamburgh Papers.

Vienna, May 29.

CAPITULATION OF THE CITADEL OF ATHENS.

ART. 1. All the troops of the garrison march out with their arms and baggage.

2. All the Athenian families withdraw, without arms, but with baggage, and may repair to their dwellings and villages, where the Pacha engages to restore their property to them, and to guarantee that as well as their lives. The Pacha farther engages to give means of assistance to the women and children who have lost their husbands and parents, and to assign them a village for their residence.

3. All Mussulmen, of whatever age or sex, who are in the citadel, are to be given up to the Pacha.

4. The tract of land which separates the city from Cape Colias shall be evacuated by all the Turkish troops, except the Philopappos, which remains unoccupied.

5. The French officers, and three officers of the Pacha, and the three Albanian chiefs, who are required by the Greeks as hostages, shall accompany the column to the place of embarkation, and remain there till all the troops are on board.

6. The Pacha furnishes sixty horses for the removal of the sick and wounded. The citadel shall be given up in its present state, with all the artillery, arms, ammution and provisions.

8. The Pacha having learned that mines may be laid, will send three confidential persons, who shall be received into the citadel as soon as the capitulation is accepted. As these three persons may be considered as hostages in the hands of the Greeks, the latter shall give three distinguished persons in return, who shall be sent back as soon as the citadel is evacuated.

10. If the Pacha's officers sent to the citadel find any damage done, after the acceptance of the capitulation, to the walls or the towers, by means of miners, the capitulation shall be void.

11. As soon as the capitulation shall be accepted, the hour shall be agreed upon at which the execution of it shall commence.

We, the undersigned Commanders of the Acropolis, have accepted this capitulation in the above form and tenor.

(Signed by nine different individuals.

JULY 16.

LEGHORN, June 22.

(Private Correspondence.)

I am just returned from a visit to the Turkish frigate which has been lying here for some time. It is difficult to leave a Turkish ship without a colony of small vermin, in which lice are most abundant. I doubt not, however, that I might be made pretty comfortable in the cabin, were I to accept of the captain's invitation to accompany him to Alexandria. I asked him what he thought of Cochrane, and if he would fight him.—"*Fight him!*" exclaimed he, "*what could I do with my small vessel?—and then we have no men.*" To my thinking, it is clear he would strike at once. All irons, however, are in the fire to man the frigate, and many English sailors are deserting their own ships, tempted by the offer of from 60 to 80 dollars for the run to Alexandria. Besides, the very best of living is sported on board the Turkish vessels; so that high wages and good living are robbing the English captains here of many of their crews, and placing them in a very awkward dilemma. It is obvious enough that among the Turks there is no want of money. Before the corvette, which I lately referred to, could leave Leghorn, they gave as much as 300 dollars to some English sailors to assist in taking her to Alexandria.

PARIS.

(Private Correspondence.)

Before closing this letter, I must inform you of a new defeat experienced by the Ministry, and which redounds very much to the honour of our judicial power. The Courier Français, that bold and fearless organ of the liberal opinions of the majority of the French people, had been brought two months ago before the Tribunal Correctionnel, for an article in which M. de Villele was called a liar—a very unfortunate epithet, according to your proverb, "Show me a liar, and I will show you a thief." The Editor of the Journal, and M. Keratry, who had made himself known as the author of the article, assuming to himself the responsibility of it, were tried and acquitted. The ministry, outraged at one of those acquittals which they had once called scandalous (in the Royal ordinance for re-establishing the censorship in August 1824,) ordered the Attorney-General to make an appeal from the decision of the minor Judges, to the Court Royale. This appeal was tried on Tuesday last. M. Keratry, whom you know as having been thrice elected by the department of Finisterre, delivered in his defence a very able speech. Such was the effect produced by this eloquent oration, that many people in the auditory were moved even to the shedding of tears. After a short deliberation, the Court, confirming the sentence of the inferior tribunal, pronounced the defendants' complete acquittal. It is generally thought that as long as the reign of the censorship shall last, our Judges will make a point of protecting the press against all attempts on the part of a tyrannical and execrated administration.

JULY 18.

Cronstadt, June 23.—On Wednesday the 20th, the Emperor came unexpectedly from Petershof at 11 o'clock at night, on board the Admiral's ship the Azoff. Two guns were immediately fired as a signal for the officers and sailors who might be on shore to return to their posts. At three in the morning the signal was given for the whole fleet to put to sea; at four the Admiral's flag was struck on board the Azoff, and the Imperial standard hoisted and saluted by 2,000 cannon from all the vessels and the forts of Cronstadt and Cronslot.

The whole fleet got out to sea with a favourable wind, and manœuvred on Thursday in the King's presence off Krusmaia Gorka. In the evening the squadron received orders to proceed on its voyage, and at midnight his Majesty arrived in our road, on board the Fornea yacht, towed by a steam boat. His Majesty then returned in a boat to Petershof. The same day the English steam boat, George the Fourth, left Cronstadt with its passengers for London.

FROM MERCHANTS OF CARACAS AND LA GUAYRA.

(CONCLUDED FROM NO. 37.)

In the same malignant spirit does he proceed to sully the honor of the British flag by the false and malicious insinuations; the following are his words. "now that "we are on the subject of foreign commerce, we have "to correct an error which slipped into the 2d article of "the decree of the 9th of March. It is therein provid-"ed, *that when any vessel of war enters the port, her com-"mander shall be required to state in writing, and on his "word of honor, whether or no, &c. &c.* In lieu of which, "the article should have run thus: *either in writing, or "on his word of honor.* It may seem strange to enquire "whether a vessel of war has merchandize on board; "but our readers who cannot forget that which took "from La Guayra a short time since, 400 seroons of "indigo, will find sufficient motive for the question. A "vessel of war, converted into a merchant vessel, loses "thereby much of the respect otherwise its due, &c."

From such regulations as these, and the reasons alledged for them, the public is led to believe, that a British ship of war has been detected smuggling on our coast. Whoever may believe it however, we are sure that the *Reconciliador* does not, for which assurance we could give many cogent reasons, but will leave them to develope themselves in the course of the following statement: In the month of February last, and two months before the enforcement of the new duties on exports, Messrs. W. Ackers and Co., of La Guayra, purchased a vessel from Mr. Greenshields, of the island of St. Thomas, for the purpose of remitting six hundred and twenty seroons of indigo, and other produce, to England, with the greatest possible dispatch, in order to take advantage of a favorable state of the market. Whilst awaiting the arrival of this vessel from St. Thomas, and on the 28th of March, His Britannic Majesty's ship *Valorous*, arrived off La Guayra, and at the same time, the merchant received intelligence from Puerto Cabello, that the vessel he had purchased, had been captured on her passage hither from St. Thomas, and carried into Puerto Rico. This intelligence though ultimately proved to be false, arose out of the vessel having got on shore in clearing the port of St. Thomas, and being obliged to return thither to refit, believing however in the truth of the report, and finding no vessel at the moment to purchase or freight in La Guayra, he laid his case before the Captain of the *Valorous*, and requested that he would take the indigo to St. Thomas, as the property of a British subject, stating at the same time, the great injury that might accrue to him from its unexpected detention in this country, under existing circumstances, and from the loss of a favorable market in Europe. He applied also to the Intendency, in order to learn whether any objection would be made to his shipping on board the *Valorous*. The reply was, that *there could be no objection to his so doing, on his paying the usual duties*. In consequence whereof, and with the consent of the Captain, he shipped his indigo. The duties on this shipment amounted to near five thousand dollars, three thousand of which were paid, we believe, by an order on the United States, at the requisition of Mr. Revenga, and the remainder to the custom house. This gentleman will therefore, no doubt, with his usual ingenuousness and love of truth, confirm this statement, and thereby convict the *Reconciliador* of wilful slander. Neither did the Captain of the *Valorous* consent unadvisedly to receive the indigo. He was in Caracas at the time the application was made to him, and declined deciding on it, until he had returned on board, and examined his instructions. Where is the analogy then between this open honest proceeding and those cases of smuggling with which the *Reconciliador* would confound it? Does he imagine that the Captain of a British man of war would on his arrival at St. Thomas, be such a recreant to his honor, and the flag of his nation, as to conceal that he had indigo on board, or that he would suffer the confession to be extorted from him by a custom-house officer? Does he reason in a money making spirit, and suppose that any unworthy motive, any feeling but one of duty, animated him in thus affording protection to a British subject? But we degrate a gallant and honorable officer even by the question. The exalted character of the Earl of Huntingdon, is of itself sufficient to defy insinuations like these, even without the aid of the facts we have enumerated. Whatever may be the motives and feelings however of the *Reconciliador*, he may be assured that demanding from the captains of foreign ships of war *an assurance in writing, or on their words of honor*, that they have not merchandize on board, will be resisted by every man of spirit. It is an encroachment on international law, & can only be tolerated by mutual consent. It would be to concede a point more interesting to notional honor than that of the right of search, which led to the late war between England and America.

We have now waded through this mass of mistatements and insults, and contemplating its spirit throughout we must think, that the object of its author has been to degrade and outrage, whatever is by universal consent, deemed most worthy of respect and honour. We do not envy him his feelings! Ere we conclude however, we have a parting word for the censorious. We estimate too justly the exalted duties of a nation's chief magistrate, to confound them with all the detail of administration. No man, however trascendent in talent, or indefatigable in research, can be in this own person, the Atlas to sustain a country in all the minutiæ of its policy, finance, and commerce. The odium of mismanagement in these particulars, falls by universal consent, on the respective agents of government. Our present quarrel therefore is exclusively with them, and their champion, the *Reconciliador*. If there be aught in our observations to excite a different conclusion, we here solemnly and unequivocally disclaim the imputation. There are certain sensitive and suspicious personages however, whom no protestations can appease; who discern allusions where none are meant, and who fancy that in each ambiguous line, there lurks a treason or an insult.—With such men praise itself becomes satire, and the most solemn asseverations are in vain—those who are honest themselves, will not so lightly suspect us. No man has more strenuously urged on the people, the necessity of free discussion in correction of abuses, than His Excellency the Liberator, and impressed as we are with this sentiment, we would studiously avoid rendering such discussion, a vehicle of disrespect towards one who claims our highest consideration.

The *Reconciliador* closes its remarks much as we shall close ours, by observing "that vessels of war converted into merchantmen, lose much of that consideration which is otherwise their due;" and in like manner, men in high official employ, who descend from their sphere, to wage war on the community, and gratify their malice, "lose much of that consideration which is otherwise their due," and must be content to receive the chastisement which they merit, and whose infliction is due to the characters of those who subscribe themselves.

MERCHANTS OF CARACAS & LA GUAYRA.